

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 77.

W NIEDZIELĘ DNIA 24. WRZEŚNIA 1797.

Z Wiednia d. 16. Września.

Przybyły do tutejszego dworu poseł Ottonański Porty miał przedwczoraj u Celsarza Jmć wstępną audyencyą.

Z Gratz d. 16. Września

Każda wiadomość z Udine jest zapewne naszym czytelnikom miła, chociaż jest mniej ważna. Lecz nim z tamtąd zabrzmi słodkie echo pokoju, cieszymy się gdy przynajmniej donieść możemy, że po przybyciu generała Buonaparte negocjacye bardzo tam szczęśliwie idą. Wczoraj wieczor przebiegł przez tutejsze miasto generał major hrabia Meerfeld z Udine jadąc do Wiednia; po nim przebiegło już dwóch kuryerów i 2 szlafety. Bog by dał, żeby te były szczęśliwym poprzednikiem miłego pokoju!

Z Strasburga d. 9. Września.

Począ z Paryża przyszła wczoraj; ale nie przyniosła ni listów, ni dzienników. Postylion miał powiedzieć, że pod czas jego wyjazdu d. 5 o godzinie 3 po południu obydwie rady i dyrektoryat wiednym do-

mu były zgromadzone, i że wiele osób aresztowano. Z resztą zapewniają że zupełna spokojność w Paryżu panuje, i że obywatele spokojnie w domach swych zostają i dalszego końca rzeczy oczekują. Rogatki Paryża są zawsze zamknięte, i wszystkie listy, które wychodzą muszą być o stemplem dyrektoryatu oznaczone.

Drugi postylion przywiózł tu następującą odezwę dyrektoryatu:

Dyrektoryat Wykonawczy do Francuzów.

Dnia 18 Fructidor, roku 5 Rzeczypospolitej Francuzkiej jedney i nierozdzielney.

Obywatele! Dyrektoryat wykonawczy wystawia przed wasze oczy niektóre pisma ściągające się do spisku royalistów. Pisma te niezaprzeczonego autentyku, opiewają spiski, mianuię sprzysiężonych i rozwinięte kłębek zdradziectwa. Treść ich nadto jest wyraźna, nie żeby objaśnienia potrzebowały; dosyć będzie dla dyrektoryatu, kiedy wam w krótkich słowach opi-

sze zdarzenia do których one [się] ściągają.

Znaydują się tak jawne czyny, żeżadna impostura przed oczami ludu nie potrafi ich zamydlić, i takim jest spisek w Vendemiaire (w październiku.) Nadaremnie trybunały, które nie mogąc go zaprzeczyć, śmiały utrzymywać, że potym nie było buntu lub zaburzenia; na takie kłamstwo sam royalista się rumienił. Wszystkie okoliczności owego zdarzenia aż nadto okazywały jego cel, naturę i charakter; opinia nawet Europy nie była w tej mierze wątpliwa, chociażbyśmy w korespondencyi Lemaitre, w papierach emigranta Gélina nie byli odkryli dowodów przekonywających i świeżych, że najpierwsi burzyciele, dowodcy i pismacy Vendemiaire korespondowali z royalistami za granicą. Z tym wszystkim ważna okoliczność od owego czasu długo przed nami ukrytą była, i odkrywając wam ją dopełniamy trudnego obowiązku, ponieważ tu idzie, o oskarżenie zdrajcy, w człowieku, który nie raz prowadził waszych obrońców do zwycięstwa. W ten czas kiedy w Paryżu starano się rozsypać konwencyą narodową, i kiedy fakcyoniści najwyższą władzę osiągnąć chcieli; nad Renem Pichegru odebrał od Kondusza propozycje i odpowiedział na nie ułożeniem planów w targnienia i zaprowadzenia royalizmu. Jeżeli chorągiew biała nie była w obozie Francuzkiem zawieszona; jeżeli woyska nieprzyjacielskie nie przeszły nazad Renu; jeżeli fortece wasze nie były oddane i trzymane na rzecz króla przez woyska Cezarskie; jeżeli Pichegru nie poszedł przeciw Paryżowi; jeżeli tam w 14 dni nie stanął; obywatele, okropna rzecz donieść wam, że Kondusz nie chciał

przystać na wykonanie tego projektu przez Pichegru. Lecz nie, ten projekt nie był tylko zamysłony; nigdy waleczni żołnierze, których jenerał odważa się obrazić, nie byliby na wykonanie jego pozwolili; umieli oni słuchać głosu patryotyzmu; umieliby tym wzgardzić, i zdradę pokonać.

" Nie zrobię nic niedokładnego, mówił Pichegru, niechęć być trzecim tomem Lafayette'a i Dumouriera...., Chce im być zdradą podobny, ale chce ich przeżyć w pomyślności i w dopełnieniu zbrodni.

Otoż jest tajemnica dla czego royalizm obsypywał Pichegru od owego czasu swemi względami; oto jest dla czego był pierwszym prezydentem rady 500 za wnioskiem nowej trzeciej części d. 1 Prairial obrany; oto jest wykład potwarzy rzuconych na dyrektoryat wykonawczy, kiedy przyjął dymisyją tego jenerała, którego już miał o niewierność w podeyrzeniu.

Zwyciężony royalizm w dniu 13 Vendemiaire (d. 4 października 1795) zdawał się na moment uleść okolicznościom, a przynajmniej nie pokazywał się przez kilka miesięcy tylko pod śmieszną postacią terroryzmu, pewny będąc korzystania równie z pomyślności, iak z nieszczęścia tego nowego gatunku zamachow; bo takie jest obywateli, niebezpieczeństwo anarchii, że chociaż tryumfuje przechodzi jednak przez ucisk i zbrodnie do royalizmu, i nim ona upadnie prawie wszystkie publiczne władze osiedzą stronniki despotyzmu. Ta ostatnia maksyma aż nadto się od 15 miesięcy zprawdziła; a polegając na poświęceniu niektórych rabusiów, których szaleństwo podobno sam ułożył albo ich krokami kierował, od tego czasu znacznie

royalism postąpił, a przynajmniej skoczył z czoła dążyć, gdyby jeden z jego mówców nie był się za nadto pośpieszył z wyłączeniem celu, który sobie dopełnić zakładano. Mowca ten jest mianowicie Lemerer wydany od Duverne de Presle tak i k. Merlan, i to pośrednik znany i obecny między częścią ciała prawodawczego i agentami pretendenta. Kiedy w miesiącu fructidor roku 4 Lemerer ośmielił się na mównicy okazać jako przedmiot żalu konstytucyj 1791 roku; kiedy poważił się szalenie nagać tryunf, który wolność w d. 10 sierpnia 1792 roku odniosła, w tym momencie otwierały się oczy wierzącym rzeczypospolitej deputowanym, i od tego czasu aż do 1 prairial roku tego nieprzestawali się kontra rewolucyjnym propozycyom opierać.

Przynuszone zawiesić od 1 prairial swe panowanie prawodawcze; inny obrot nadał royalizm swem usiłowaniom: ogarnął całą rzeczpospolitą, i tworząc sobie wszędzie agentów, setników, emisjaryuszów, organizował ich związki, ich posłuszeństwo, ich korespondencyą, a układał i c. prawie w każdym departamencie, w każdym mieście kontra rewolucyą pracował razem do przygotowania elekcyi i zapewnienia sobie siły wojskowej, któryby mógł w potrzebie użyć.

Taka była obywateli, od miesiąca pluvios royalizmu siła, i odkryty spisek Brottierra, Dunan i Villeurnois, pomnożył tylko zuchwałość w nim i utwierdził przez doznany opór jego sposoby. Nigdy spiskowi przekonani przez swe własne piśmnia, i wyznania, nie mieli więcej obrońców, więcej protektorów, iak w ow czas; nie obawiano się wcale okazać w całej

żywości iak daleko ich sprawa tych zdraycow obchodziła, i uznano raczy za potrzebę iak za niebezpieczeństwo użycia na ich obronę wszystkich źródeł partyi do których oni należeli.

Że w większej części departamentow elekcyje były dziełem tej partyi, to nie podpada obywateli wątpliwości, uważając spory trybunału wojskowego, i czytając dwie deklaracye, które Duverne de Presle złożył w naszych rękach, a które dziś ogłaszamy, i gdy nakoniec zważemy uczucia i posępki nowych urzędników, których intryga i zepsucie nadało rzeczypospolitej. Emigranci zalewali coraz bardziej Paryż i departamenta; republikanie mordowani lub przymuszeni do opuszczenia swych domów; zabobonność i fanatyzm przywołane przez tych samych nazad, którzy w czasie monarchii przyłożyli się do wygnania ich; urządzenia republikańskie opuszczone lub ochydzone; znaki royalizmu z bezczelnością rozwiane; zuchwałość prawi do ostatniego stopnia, iakiego jeszcze nigdzie nie masz przykładu posunięta; nabywcy dobr narodowych zagrożeni, lub już z swych własności wyzuci; kredyt publiczny prawie zniszczony; handel zatamowany; przemysł nie pewny; transakcyje partykularnych bez reguły i gwarancyi; skarb narodowy zostawiony bez źródeł w śród licznych i nagłych potrzeb; nieukontentowania wygorowane i niezgoda podżegana; obrońcy oczywisty nadgrodzieni za swoje tryumfy, za swoje ofiary i odniesione rany, obelgą i wygnaniem; nakoniec pokoy zewnętrzny przez zapowiedzenie zawichrzów wewnątrz spożołony: taki jest, obywateli, obraz który rzeczpospolita wystawia, i tym sposobem

upadały nadzieje, które po zaprowadzeniu konstytucyi w kilka miesięcy ożyły i wzrosły.

Nie! nie dla tego przeboliście niebezpieczeństwa rewolucyi, abyście do takiej nędzy i hańby powrócić mieli. Wasze dzieci, wasi bracia, wasi przyjaciele nie rozproszyli nadaremnie wojsk królów i zdobyli podziwienie ludów. Nie do faksyi należy obalać dzieło woli narodowej; konstytucya roku 3 nie będzie wam wydartą. Wybrańcy Blakenburga przywłaszczając sobie imię wybrańców narodu, emigranci, hersztowie szuanów, hersztowie spiskowych, ludzie nakoniec, którzy w najwyższym dostojenstwie ciągle zdradzali swe powołanie, nie pozbawia was owocu prac waszych. Ciało prawodawcze będzie umiało w tym uczynić różnicę: możecie na jego patriotyzmie i tego świetle polegać, że ten wielki czyn sprawiedliwości i potrzeby doprowadzi do skutku. Mieycie ufność w ciele prawodawczym i pozwólcie działać ustawie, bez czego wspaniali wasi wybrańcy przymuszeni wzięść uboczną i nie pewną drogę, postępowaliby wśród burzy do źle postrzeżonego celu, a wy utracilibyście wszystkie złe owoce, jeżeli nawet nie doznalibyście jeszcze smutniejszych następności, jakich już tyle razy doświadczyliście. Nie zapominajcie nigdy, obywatele, że stoimy jeszcze nad dwiema równie wielkimi przepaściami: to jest między zostawieniem nasienia złego, któreby na nas niechybnie nowe zaburzenia ściągnęło, i zaginięciem przez zbytek lekarstwa.

Podpisano *Reveiller-Lepeau*, prezydent dyrektoryatu.
Lagarde, sekretarz jeneral:

Z Londynu d. 5. Września.

O wyprawie naszej, która się przeciw wyspie Hiszpańskiej Teneryffi, nie udała, czytamy w przedostatniej dworskiej gazecie następujące urzędowe raporty:

List lorda St. Vincent do Sekretarza admiralicyi Evan Nepeau, z okrętu Ville de Paris przy Kadyx d. 6 Sierpnia.

Proszę W Pana uwiadomić admiralicyą, że wyprawiłem kontra admirała Nelson z wojennymi okrętami Theseus, Culiodon, Zealous, Seahorse, Emerald, Terpsichore i kutrem Fox przeciw miastu Santa Cruz na wyspie Teneryffie, które ja podług różnych wiadomości za łatwe do ataku rozumiałem. D. 15 lipca opuścił nas kontra admirał Nelson, a d. 18 tegoż miesiąca posłałem mu jeszcze ieden z Lizbony przybyły wojenny okręt, podług jego zostawionych mi instrukcyy. Okręt Emerald przybył wczoray do nas z depeszami i przyłączonym tu raportem od kontra admirała Nelson: lubo się to przedsięwzięcie nie udało broń, jednak królewska została tam świetną stawą okryta; piero moje nic tu nie może przydać czego by kontra admirał Nelson na pochwałę mężstwa oficerów i matkow nie napisał. Lecz muszę wyrazić wielką stratę którą oyczyzna w ciężkim porażeniu admirała Nelson, w śmierci kapitana Bowen i innych walecznych oficerów poniosła który w czasie meżnego ataku na placu poległ. W tym momencie iak tylko kontra admirał Nelson nazad powroci, zaraz go do Anglii odeślę &c.

Podpisano *St. Vincent.*

*List kontra admirała Nelson do lorda
St. Vincent, z okrętu Theseus na
wysokości Santa Cruz d. 27 Lipca.*

Dopełniając WPana rozkazow przypuszczenia mocnego ataku do miasta Santa Cruz na wyspie Teneryffy, rozkazałem z mających pod moją kommandą okrętów 1000 żołnierzy morskich pod przewodem kapitana Troubrige, Waller i innych którzy wszelacelnym sposob wszyscy służbę swoją rozpoczęli, do wyładowania przygotować; i lubo znajduję się w smutney konieczności doniesienia WPanu, że się mój atak nie udał, muszę jednak przyznać, iż nie wiem czy jeszcze kiedy podobna odwaga okazana była, iak w tym razie od officyerow i maytkow pod moją kommandą będących. Przytącznie posyłam WPanu listą zabitych i ranionych, i z naywiększym żalem muszę w liczbie pierwszych kapitana Rychard Bowen okrętu Terpsichore policzyć; oprócz niego nie ma zapewne officyera odważniejszego i z ręczniejszego, któryby więcej honoru marynarce królewskiej uczynił, iak on; nie z mniejszem także żalem muszę strać porucznika Gibson i wielką liczbę walecznych officyerow i maytkow spomnieć. Mam honor &c.

Podpisano *Horacyusz Nelson.*

W zabitych rachuią: 28 maytkow i 16 żołnierzy morskich; w ranionych: 90 maytkow i 15 żołnierzy; zatopionych z obydwóch 97, a 5 zamieszanych. W liczbie zabitych jest 7 officyerow. Kontra admirałowi uszczelono prawe ramię, a oprócz niego jest 4 officyerow ranionych.

Z dziennika kontra admirała Nelson pokazuje się, że oddział od 300 ludzi zbliżył się nieznacznie w nocy do batteryj

portu, i te szturmem dobył; na drugi dzień rano objął miasto i w klasztorze iednym stanął; lecz atak cytadelli był niepodobny, ponieważ w niey 8000 Hispanów i 100 Francuzow garnizonem stało. Wystano zatym kapitana Hood z propozycją do Hiszpańskiego rządcy, Don Juan Antoni Gutierrez, iż jeżeli pozwoli Anglikom na ich własnych łodziach nazad odpłynąć, i za skołatane Angielskie łodzie inne im do odpłynienia da, tedy Angielska eskadra nie będzie więcej miasta napaadowała. Z początku żądał aby się iako iedeny woienni poddali; ale gdy pogrożono zapaleniem miasta i atakowania bagnietem Hiszpanow, zezwolił na ten warunek i uczynił co mu prawdziwie honor czyni, kazał wszystkich ranionych Anglikow do szpitalow wziąć, i woennym okrętom pozwolił się w świeżą wodę i żywność na tey wyspie opatrzyć. Kutter Fox został z batteryj spodem pod wodą przestrzelony i natychmiast z 97 ludzi utonął. Kapitan Bowen został z honorami woyskowemi w morze wrzucony. Kontra admirał Nelson przybył już do Portsmouth i zaraz do Bath popłynął. Gdy w Plimut na ląd wysiadł, był od ludu z oklaskami przyjęty.

Podług sobotniej i dzisiejszey gazety dworskiej przyprowadzono znowu wiele Francuzkich korsarskich okrętow.

Z inkwizycyji wyciągnionych w Irlandyi pokazuią się okropne rzeczy. W Ahly wydało się, że buntownicy, albo iak się nazywaią Defenderowie dzień 27 sierpnia do wyrznięcia wszystkich rządowi przychylnych osob, i rozpuszczenia po całym królestwie strachu buntu, wyznaczili. Oni rozumieli już, że wszystkie millicye na swoją stronę przeciagnęli, i nie czekali

tylko na pomoc Francuzów; w tym niektórym hersztów aresztowano, i odbiorą za służoną karę.

Hiabia Gorea poseł Portugalski przy dworze Szwedzkim, wyjechał z Londynu z baronem Oxenstierna, i jego żoną i pułkownikiem Ramsay do Sztokholmu.

P. Wesley przybył nazad z Lill i zapewnia, iż tam już niepowroci; z niecierpliwością oczekujemy na ukończenie tej długiej negocyacji. Pewny pan, mając sprawę w tutejszym sądzie gdzie wszystko długo idzie, offiaruje zakład, że on prędzej swoją sprawę ukończy, iak negocyacje pokoju w Lill dojdą. Przy oddaniu zabranych w Tulonie okrętów, nie mają się już Francuzi tak bardzo upierać.

Dnia 20 t. m. lord Mornington odjecha z sekretarzem Wesley do Indyi, a kontra admirał Christian, idzie z niemi do przylądku dobrej nadziei.

Rewolucya przeciw aktowi millicyi staie się w Szkocyi coraz powszechniejszą. W Trauent przyszło między skupionem ludem i iazdą do prawdziwej polyczki: przeczytano nayprzod akt przeciw buntom; ale gdy skupiony lud niechciał się jeszcze rozeyść, rozkazano żołnierzom dąć do niego ognia. Około 12 ludzi zabito na ulicach i 16 raniono; młoda jedna kobieta, która się za dragonią z kamieniami uganiała, padła naypierwey trupem.

W Quebec stracono Amerykańskiego awanturnika M'Leod, który ułożył plan oddania Francuzom Kanady &c.

Tutejsze pisma czynią wiele zastanowienia nad wyprawą do Teneryffv, przeciw której z małą siłą się puszczono. Oppozycyjne pisma przypominają z tego powodu wyprawę przeciw Quiberonowi i Dunierce.

Z Nowogoworku piszą, że aresztowany senator Blount z aresztu uciął, ponieważ do jego spisku wiele znacznych osób wchodzi. W dzień jego aresztu, wiceprezydent Jefferson pod pozorem choroby wyrobił sobie urlaup, aby na podobnych sesjach nie był przytomnym.

Z Londynu tegoż dnia.

Słychać by o z początku, że P. Dundas ułożył wyprawę przeciw Teneriffe; ale teraz wiemy, że nie. Żadnego rozkazu nie wydano w tej mierze z Anglii, mówią ministrowie pisma; ale gdy lord St. Vincent więcej, iak dostarczającą flotę do blokowania Kadix miał, umysłił część iey do dalszego przedsięwzięcia obrócić; szkoda tylko, że tak nieprzyjacielu za słabego tam miano i jego sposoby do obrony tak nierzetelnie wyrachowano. Pod czas pokoju nawet garnizon Hiszpański w Santa Cruz wynosił zawsze 1000 ludzi, a iak tylko Hiszpania wydała Anglii wojnę, pomnożyła tam zaraz garnizon, i po zawarciu z Francją alliansu wyćwiczono zaraz w Teneryffie 5000 millicyi. Cała millicya pod czas nawet pokoju wynosiła na karyjskich Hiszpańskich wyspach zawsze 20 800 ludzi.

W dzienniku kontra admirała Nelson wyczytuemy jeszcze co następuje: "Dnia 25 lipca o godzinie 5 po pół nocy wyładowała nasza eskadra o kilka mil na pół noc od Santa Cruz. Blisko 1000 ludzi podziłonych na 6 dywizyij wsadzono na łodzie; około w pół do drugi po pół nocy dnia 26 lipca, stanęliśmy na wystrzał armaty od portu Santa Cruz nie będąc postrzeżonemi. Lecz w momencie uderzono na gwałt, i od jednego do drugiego kęsa miasta dawano do nas z fuzyij i z 30 do

40 armat ognia. Gdy noc nader ciemna była, kontra admirał Nelson i kapitan Bowen z drugiemu 2 kapitanami doszli tylko do portu, który lubo od 4 do 500 ludzi i znaczney artylleryi broniony wnet został zdobyty. Sześć 24 funtowych armat zagwoździliśmy, ale z cytadelli tak do nas kartaczami, a z domów z fuzy do portu prażono, żeśmy nie mogli daley postąpić, i prawie wszystkich ludzi pobitych albo ranionych mieli. Kapitan Troubridde wpadł jednak z drugiey strony i szedł prosto na cytadellę; lecz do wzięcia iey znalazł się za słaby &c.

Walczył admirał Nelson, który tą wyprawą kommanderował, jest ten sam, który bombardowaniem Kadyxu kierował.

Podług listy admiralicyi w miesiącu sierpniu działańey, cała siła W. Brytanii składa się z 748 zbroynych okrętów.

Z zachodnich Indyy przywieziono proby tak pięknego cukru, iakiego tu jeszcze nie widziano, co jest skutkiem poprawienia cukrowych roślin.

Ostatnie wiadomości z Sierra Leona od Afrykańskich brzegów donoszą o zakwitaniu tej osady; rośliny bawełny i kawy obietnią bogaty plon, w nadgodę wyłożonych na nią kosztów. Mała Francuzka eskadra pod rozkazami obywatela Renaudé, czyni i w tamtych stronach przeszkody naszemu handlowi.

Z Frankfurta d. 8. Września.

Od dawna gotowany raz przeciw większości ciała prawodawczego w Paryżu został właśnie w dzień przed uformowaniem gwardyi narodowej wymierzony. Trudno było przewidzieć początek tej nowej rewolucyi. Oto jest pismo, któreśmy w tej mierze odebrali.

Kopia. W Paryżu d. 18. Fructidor w południe (4 Września.)

W nocy uchwyciły woyska broń; lud rozgniewany stanął po przedmieściach; dozorczy sali są aresztowani i zaprowadzeni do Templu. Ani jedna kropelka krwi nie była wylana; 250 republikańskich reprezentantów zebrali się w Odeon; sesya ich rozpoczęła się; dziennikarzy szuano waresztuią; grenadyerowie ciała prawodawczego przeciągają około dyrektoryatu, któremu dziękują za uratowanie rzeczypospolitey. Carnot uciekł w nocy; Barthelemy jest w swoim domu strzeżony; spiskowi drżą, a rzeczpospolita tryumfuie. Pozdrowienie uściskanie.

Zgodne z oryginałem Podpisano *Barras.*

*Jenerał kommanderujący
Sambry i Mozy Hocho.*

Z Medyolanu d. 20. Sierpnia.

Jenerał Buonaparte przed swoim do Udinu wyjazdem obywatela Briches (członka zgromadzenia prawodawczego we Francyi w roku 1791 i konsula jeneralnego rzeczypospolitey we Włoszech:) mianował, *Adjunktem de Dyrektoryatu Wykonawczego rzeczypospolitey Cysalpińskiej.* Jenerał ten pierwszemu woysk Francuzkich we Włoszech kommissarzowi, następujące wydał przepisy: 1mo Gdy rzeczpospolita Cysalpińska, każdego miesiąca million ieden wnosi do kasy woyskowej, przeto kraie tej rzeczypospolitey, od wszelkiego gatunku rekwiizycyi wolne bydź mają. 2do Granice aktualne tej rzeczypospolitey są nayprzód kraie położone pomiędzy Tesino i Oglio; potwore kraie składające dawni-y powiaty Modeny, Bononii, i Ferrary, 3tio Woyska rzeczypospolitey Cysalpińskiej w własnym stojące kraju, utrzymowane be-

dą z magazynów terytorialnych. 410
Gdy zaś za granicą iey krajów z wojskami Francuzkami znajdować się będą, utrzymanie będą kosztem magazynów wojska Francuzkiego.

Municypalność Wenecka zaradziąc niedostatkowi skarbu publicznego, włożyła nowe podatki na dobra, dochody, i fabryki tego miasta i iego dystryktu.

Wol a żegluga między Wenecją i Tryestem nazad przywroconą została. Wszystkie prowincye stałej ziemi podobnie jak Wenecya, prosily o wcielenie ich do Rzeczypospolitey Cysalpińskiej.

Piszą z Genui iż obywatel Duphot generał brygady wojsk Francuzkich we Włoszech, zatrudniać się będzie organizacją wojsk Rzeczypospolitey Liguryjskiej; komenderować nimi tymczasowie będzie, lecz działać zaczepnie nie będzie mógł bez rozkazu wydziału wojskowego tej Rzeczypospolitey.

Dzienniki upewniają, że nowa Rzeczypospolitey Liguryjskiej konstytucya dnia 14 sierpnia do przyjęcia ludowi podana była. Mówią także iż żądana w Genui kontrybucya przez Francuzów na członki dawnego rządu rozłożono, że wielu z nich do Toskanii i Lukii się udało, i że połowa dochodu tym zbiegłym na użytek kraju akontu kowania będzie.

Mieszkańcy powiatu Konsencylenności Papieżkiej prosili o wcielenie się do Rzeczypospolitey Liguryjskiej.

Z Madrytu d. 18. Sierpnia.

Jeden z główniejszych przedmiotów, które zajmują uwagę naszego młodego i szanownego ministra stanu Książęcia pokoju, ścina się do ożywienia przemysłu i handlu w Hiszpańskim narodzie. — Przez krótki czas pokoju poprzedzający tera-

źniejszą wojnę z Anglią, zniósł ten minister wiele podatków, które były na niższe klasy ludu nałożone i przyłożył się do pomnożenia publicznych budynków i założenia kanałów. W czasie teraźniejszej kosztowney wojny, nie odstępuje on swego ulubionego projektu ożywienia wielkich źródeł Hiszpanii, i ściągnięcia obcych kapitalistów i kunsztmistrzów do kraju, aby przez to dawny przemysł Hiszpański nazad wskrzesić i nakłonić swych ziemkow do wyrabiania samem surowych kraju materjałów, które dotąd bardzo często za granicę wysyłali, aby lich potem przerobione za podwoyną cenę nazad odkupować. Hiszpania wydała najkosztowniejsze płody surowe, które między innemi do osad z zyskiem wywożone być mogą. Zakłady nowych rękodzieł znajdując już w tym królestwie opiekę, a żywność jest tu tania. Procz tego cudzoziemcy kupcy, i kunsztmistrzowie protestanckiego wyznania mają zupełne bezpieczeństwo, co jest skutkiem oświeconego teraz rządu w Hiszpanii; są oni bowiem nie tylko co do wyznania religii zupełnie wolni, ale z powodu oney bynajmniej prześladowaniami być niemogą, i owszem wyraźney protekcji doświadczą.

Z Wenezyi d. 1. Września.

Municypalność wydała dziś dekret, którym nakazuje wnoszenie do jednej klasy dochodów wszystkich klas torów, bractw i innych zgromadzeń zakonnych. Te pieniądze będą obrocone na wspieranie ubogich, chorych i kalek: będą także użyte na utrzymywanie ubogich expatrycyuszów. Zarządzanie tą kasą poruczone trzem osobom, do których przydano ex dozę Maniego.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 24. WRZEŚNIA 1797.

Z Paryża d. 5. Września.

Wypis z Monitora pod d. 5 września.

”Wnocy z niedzieli na poniedziałek, to jest z 3 na 4 t.m. o godzinie 3 z rana danu zarwał na gwałt ognia. Miejsce ses-sy cy ciała prawodawczego zostało woj-skiem otoczone i roгатki Paryża zamknię-te. O godzinie 7 z rana złożono i areszt-o wano komendanta gwardyi ciała praw-o dawczego. Grenadyerowie tej gwardyi u-dali się z wykrzykami: Niech żyje rzecz-pospolita! za jenerałem Angereau, który ich do głównej kwatery 17 dywizyi zapro-wadził. Woyska osadziły wszystkie mo-s ty miasta i przed Tuillery, równie jak plac rewolucyjny; przechód przez te mo-s ty był armatami zagrożony.”

”Dyrektoriat kazał po wszystkich u-licach po pzybić pismo, które potępił jenerała Pichegru. To pismo znalezione było w pugilaresie barona d'Entraigues, którego jenerał Buonaparte we Włoszech aresztować kazał, i prawdziwość jego Buonaparte, Clarke i Berthier pod d. 5 pra-rial (24 maja) zaświadczyli, ponieważ pu-gilares dopiero w przytomności tych trzech jenerałów był otwarty. Długie to pismo

ma tytuł: *Moja rozmowa między d'En-traigues i hrabią Montgaillard*. Kiedy Pichegru armią Renu jeszcze kommandero-wał, wysłał do niego hrabia Montgaillard z rozkazu Xcia Kondusza z ręcznego Sway cara imieniem Courant, dla wybadania Pi-chegru. Ten jenerał żądał widzieć rozkaz Kondusza, a zobaczywszy go, dopiero się P. Courant otworzył, i obiecał iż się z swoim woyskiem za monarchią oświadczy; lecz gdy nie mógł Xcia Kondusza do swego planu nakłonić, którego w tym piśmie bar-dzo naganiają, została cała rzecz do te-go czasu. Obiecano Pichegru 1½ mill. liw. w podarunku, z których mu zaraz 100,000 talerów w gotowiźnie, które Kondusz u siebie miał dostawić ofiarowano, potem stopień marszałka Francyi, czerwona wstąż-skę, 200,000 liw. pensyi, poki tylko żyć będzie, i jeżeli się ożeni, połowę zonie po jego śmierci, a czwartą część jego krew-nym na zawsze, prócz tego pałac w Pary-żu, dobra Arbois, które się Pichegru nazy-wać miały i 12 armat, które Austryakom odebrał. Przyczyna dla czego się ten plan nie ułaił, jest szczególniej ta, że Pichegru chciał w porozumieniu z Austryakami czy-

się, a Kondeusz znowu nie chciał chwały tego przedsięwzięcia z Wurmsereem dzielić. Ta jest główniejsza treść tego długiego pisma."

"Przybito także wiele różnych listów do deputowanego Colomes pisanych, i w których ten jako podskarbi Ludwika XVIII w Lyonie mianowany jest."

"Większa liczba deputowanych obydwóch rad mieli swoje zgromadzenia, rada starszych w pięknym amfiteatrze des Ecoles de chirurgie pod prezydencją Roger Ducos, a rada 500 wsali Odeons pod prezydencją Lamarque. Rada 500 wyprawiła do dyrektoryatu poselstwo o zdarzeniach w nocy zaszłych, o zamknięciu zwycajnego obrad miejsca, i o innych nad zwyczajnych środkach. Kommissy i złożoney z Poulain, Grandpré, Cazal, Villers, Sieyes i Boulay z departamentu Mearthe zleciła aby podała środki dla zapewnienia bezpieczeństwa i wolności ciała prawodawczego i dyrektoryatu, i zastłonienia konstytucyi roku 3 od napaści nieprzyjaciół. — Na propozycją de la Porte pozwoliła rada 500 wpuścić wojskom za granice konstytucyi, i rada starszych natychmiast takową rezolucją potwierdziła. — Rada 500 postanowiła nową kommissyą dozorczą nad salą, która się z Talot, Cales, Jacomin, Martinet i Laye składa. — Obydwie rady oświadczyły swoje sesyje zanieustające."

"Dyrektor Carnot umknął pod czas nocy; dyrektor Barthelemy jest w stancyi u siebie pilnowany. — W Paryżu największa spokojność panuje: osoby i własność były szanowane."

Wypis z dziennika Le Conservateur pod d. 4 września, przez Garat, Daunou i Chénier wydawanego.

"Przeszłej nocy około godziny 3 przy

byli nazad emigranci, mordercy z południowych departamentów i rozbojnicy Wandy, atakowali wniościa do pałacu dyrektoryatu; ale przez zbroyną siłę odpartymi zostali."

"Otey samey godzinie członek ieden dyrektoryatu, mieszkancy na dole, właśnie gdy go chciano aresztować, uciekł, i ten członek jest Carnot. Inny członek dyrektoryatu Barthelemy został w swej stancyi aresztowanym. Dla uzyskania wolności offerował złożyć swej urząd; ale dotąd jeszcze jest w areszcie."

"Okolo godziny 4 z rana z rozkazu rządu dano z armat ognia; siła zbrojna udała się natychmiast na plac niegdys Burbona. — Kommissya dozorcza nad salą zgromadziła się; większą iey liczbę członków aresztowano. Pichegru ieden z kommissarzy dozorczych, usiłował użyć swej dawnej sławy. Jeden żołnierz aresztuje go; Pichegru zaczęta do niego mówić; lecz żołnierz odpowiada: "Ty byłeś dobrym generałem, ale stałeś się zdrajcą: ja nie jestem tylko prostym żołnierzem, ale wiernym rzeczypospolitej." — Rogatki Paryża są zamknięte."

Dzisiejszy Redaktor pod d. 13 factidor (4 września) mieści w sobie co następujące.

"Pierwszy akt ciała prawodawczego po oddaleniu deputowanych royalistów, którzy go podbili, i pozostawieniu go samemu sobie, było autentyczne usprawiedliwienie i oświadczenie do armii. Panowie royalści uważali republikanckich żołnierzy jako nieprzyjaciół i rabusiów, i zaraz wołali na gwałt skoro 4 regimenta o 12 mil od Paryża przechodziły, a teraz będą jak bracia przyjeźci."

"Paryż używa największy spokój-
ności, i w całym tym dniu największy po-
rządek panował. Aresztowano tu następu-
jących deputowanych: Delarue, Descou-
tils, de la Metherie, Jarry, Rovere Fayol-
le, Pavie, Pichegru, Tupinier, Dumas,
Dauchy, Bourdon de l'Oise, Villot, Aubry,
Dubois, Dossonville "

" Teraz jest 11 godzina w wieczor.—
Rada 500 zniósła elekcyę 42 pierwiastko-
wych zgromadzeń, i następujące osoby,
oszczędzając przelew krwi na wygnanie
skazała:

Albry, Job Aimé, Bailli, Boiſsy-d'An-
glas, Bornes, Bourdon de l'Oise, Cad-
roy, Couchery, Delarue, Dumery, Du-
molard, Duplantier, Duprat, Gilber Des-
mollieres, Gau, Henry Lariviere, Imbert

Colonies, Camille Jordan, Jordan, Lacar-
rier, Marchand Gonicourt, Lemerer, Mer-
san, Madier, Maillard, Noailles, André
de la Losere, Maucatin, Simeon, Tarbé,
Voublanc, Villaret Joyeuse, Barbé, Mar-
bois, Villot de Torey, Vauviliers, Pavie,
Pastoret, Pichegru, Polifsard, Clermon-
tand, Quatremerre, de Quincy, Maraire,
Portalis, Paradis, Rovere, Tronçon du
Coudrai, Ferrand Vaillant, La fond lade-
bat, Lemaire, Maillard du Louvre, Muri-
nay, Elia, Carnot i Barthelemy dyrekto-
rowie, Cochon dawny minister, Brothier,
Lavergne de Presles, d'Ofsonville, jener-
ał Miranda, jenerał Morguan, Suard,
Mailche, Ramel, kommandant grenadye-
row ciała prawodawczego, Xżna Orlean-
ska, Xżę Conti.

D O N I E S I E N I A.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Gallicyi zachodniej mocy niniejszego
edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: Od sądu pozwolono
jest, aby do ogólnie wszystkich Jana Nep: Maiewskiego, w Gallicyi Zachodniej pozo-
stałych sumę ogólnie 4970 f. R. § Xc. wynoszących zbieg wierzycielów był otwarty.
Niniejszemi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużonego prawo
mieć rozumieli, obwieszczają się, ażeby aż do ostatniego listopada r. 1797 pretensye
swoie przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie Józefa
Lewickiego obrońcy Kuratora masy konkursowej, do tutejszego sądu szlacheckiego
tym pewnie podawali, i w tym nie tylko rzetelność swojej pretensyi, ale też i pra-
wo, mocą którego w tej lub owej klasie umieszczonemi bydź żądają, okazali, ile
że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcej słuchany nie będzie, i ci,
którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszyst-
kich rzeczonych dłużnika znajdujących się dóbr, bez żadnego wyłączenia oddatni
zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rze-
czy iakiey prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya
na rzeczy iakiey nieruchomości dłużnika należący zabezpieczona była, tak dalece, iż
takowi wierzyciele, gdyby masie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrószania
sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale głym § 86 Obranie-
administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielów nakazane jest, przeto wszyst-
kich wierzycielów na dzień 4 grudnia 1797 o godzinie 9 rana do tutejszego Cels: Krol-
sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczasownie
ustanowiony administrator masy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, po-
dobnie z też i deputacya wierzycielów, do której jednak nikt, iak tylko wierzy-
ciel tej samey masy zdolnym bydź może podług §. 93 i 94 obraną bydź ma, oraz
deputacya względem administracyi masy ma, i iak daleko administrator deputacyi
zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyzna-
czony dzień tym pewnie stawić się należy, gdyż inaczej podług §. 95. Zbioru sądo-

wego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, jak i deputacyi wierzycielow od tuteyszego sadu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż na C. f. Krol: dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi.

Dan w Krakowie dnia 11 Września 1797.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium. Cracoviensi Galicie occidentalis.

Woyna. Auersperg. Pickarski.

Względnie do wysokiego pod dniem 22 sierpnia r. b. Nro 11509, wyszłego rozporządzenia od Prześwietney zadowney kommisji, będzie C. K. czopowe tudzież podatek mieyski piwa i miodu w miescie Łosicach w cyrkule Bielskim, które się z końcem października r. b. skończy, na rok jeden a to od 1 listopada 1797 do dnia 7 miesiąca tegoż w roku 1798, drogą publiczney licytacji w arendę puszczone.

Licytacya obudwoch podatkw rozpoczęta zostanie na dniu 3cim miesiąca października r. b. w miescie Łosicach, i życzący takowey arendy mają czwartą część pretium fisci iako vadum czyli zaręczne przed licytacją zaś naywięcej dający, powinni kaucją całkowitemu arendownemu kwantum wyrownywającą albo w gotowiznie, albo kaucją fideiuforsoryczną złożyć. Co się więc niniejszym kom powszechney podaie wiadomości.

Z C. K. Bielskiego cyrkularnego urzędu. Dnia 10 września 1797 roku.

de Krantzberg, Starosta cyrkularny.

Stosownie do wysokiey w dniu 22 sierpnia r. b. Nro. 11509 wyszłej dyspozycyi od Prześwietney zadowney kommisji, będzie C. K. czopowe miasta głównego Krakowa wraz z Kazimierzem i Kleparzem, tudzież w miastach Proszowiczach krórego pretium fisci f. ryń.

Koszycach,	345.
Brzesku nowego,	400.
Skalmirza,	213.
Skatly,	575.
Stomnikach,	270.
	303 - X. 45.

Wynoszące, na rok jeden od 1 listopada 1797 aż do miesiąca i dnia tegoż samego w roku przyszłym 1798 drogą publiczney licytacji w arendę puszczone.

Licytacya tegoż czopowego będzie na dniu 16 października r. b. zrana o godzinie orey w tuteyszej cyrkularney kancelaryi przewidziana; życzący takowey arendy powinni 4ta część pretium fisci iako vadum czyli zakładne przed licytacją zaś, naywięcej dający kaucją w gotowiznie lub fideiuforsoryczną, całemu arendownemu kwantum wyrownywającą złożyć. Co się więc niniejszym do każdego wiadomości podaie.

Z C. K. Krakowskiego cyrkularnego urzędu. W Krakowie dnia 10 września 1797 roku.

Baron de Riedheim Starosta cyrkularny.

Dnia 20 września we śrzedę przed wieczorem, uciekł lukay od Pana Erazma Komara, nazywający się Tomasz Morawski, zabrawszy: tabakierę dużą okrągłą złotą, w ktorey na wierzchu zegarek iest idący. Drugą tabakierę złotą płaską, powleczoną niebieską emalia, a na iey wierzchu lansawick. Pierścień złoty w kamieniu rzniętym, to iest głowa Horacyusza. Trzynaście sztuk numizmow złotych różney wielkości. Zegarek płaski srebrny. Złotem Holend: czter: zł: 86. Trzy sztuki dukatow potocznych Krymnickich. Rublami Moskiew: czter: zł: 11 i zł: pol: 12. Różną Celsar: monetą czter: zł: 7. Ten złodziej wzrostu średniego, oczu i włosów ciemnych, włosy ma nie długie, głowę płaską, czoło wypukłe, lat około 20, żadnego języka procz Polskiego nie mowi. Uciekł (ie zli ubioru niezmienił) w suiduoie granatowym z koźniercem zielonym, mając letnią białą kamizelkę, spodnie ciemno zielone, kapeluszą okrągły.

Ponieważ dotąd listy do Wrocławia i Berlina, z tad tylko do Gor Tarnowskich, pocztą konną, a z Gor Tarnowskich zaś do Wrocławia pocztą wozową odsyłane były, z czego wynikało iż listy do Wrocławia aż czwartego dnia w południe odbierano, które w pomiar 37 mil bardzo nie rychło do zamierzzonego mieysca dochodzić mogły; więc Krolewsko Pruski generalny Pocztaamt w Berlinie dla przyspieszenia obustronnej korespondencyi między Galicyą i Śląskiem, także z Gor Tarnowskich do Wrocławia konną pocztę ustanowił, i przez pocztamt graniczny w Sławkowie nam tu oznaymie każe, iż ta pocztą konną z dniem pierwszym października nie uchybiaie odbywać się zacznie.

Przez które to przyspieszenie przychod i odchod poczt do i z Wrocławia tak urządzony będzie: iż pocztą, która dawniey w poniedziałek przed południem przychodziła, na przyszłość w niedzielę z rana stawac będzie; a ta, która w piątek przed południem przychodziła we czwartek z rana przyydzie, przeciwnie zaś ta pocztą, która aż dotąd we wtorek o g. 10. odchodzi, naprzyszłość już w niedzielę o g. 5 po południu a druga zamiast w piątek, we czwartek o godzinie piątej po południu odeysć będzie musiała. Przeto podług rezolucyi naywyższej kommisji pod d. 31 p. m. Nro: 12476 wiadomia się publikum osobliwie tuteyszy stan handlowy o tey odmianie ażeby stosując się do niey wciśniej listy oddawali, aby expedyacya ich uregulować można.

Więc podług tego nowego urzadzania, pierwsza pocztą dnia 1, druga zaś d. 5. i t. d. odeydzie. Przeciwnie pierwsza z Wrocławia na d. 4. tyn. Druga 8nym października i t. d. przyydzie. W Krakowie d. 19 września 1797. Z Ober pocztamt Gallicy i Zachodniey.

Tullius. Julian Habel.